

de skulle holde en Times Tid eller saa, inden de kunne forhandle deres Varer. Vi have ikke den ringeste Sikkerhed for, hvor Afteften skal hentes; der staar nok, at det skal være paa en bekvem og hensigtsmæssig Plads, men det yder ikke den fjerneste Sikkerhed, og det angaar altsammen ikke engang Kommunens Beboere, men Folk udenfor Kommunen, som ikke have den fjerneste Anledning til at gjøre deres Anskuelser gjældende gennem Kommunalbestyrelsen, Folk, som kun have at lyttere en anden Kommunalbestyrelse, der kun har Beboerne at komme til Rette med. Det er en Soveforskjel, og man bør ikke blande de to Ting sammen, hvad der er Kommunens Sag og hvad ikke, og derfor gjentager jeg, at Kjøbkontrollen med de dertil hørende Bestemmelser hører hjemme i den anden Lov, hvor der kan tages almindelige Bestemmelser for hele Samfundet og ikke blot for den enkelte Kommune. Ligeoverfor Byflagterne er det ganske sikkert, at den ærede Ordfører og Forslagsstiller har gjort sig overordentlig Umage for at fremstille for dem, hvilken Gulddalder de ville komme til at leve i, naar de faae Slagtehus. For det Første er det indlysende, at der vil blive en Markedsplads ved Siden af Slagtehuset (Afbrydelse af Tjensen); om Forlabelse, den ærede Forslagsstiller har maaste kun ment, at det bør være saaledes; Alting skulde saa komme paa den Markedsplads, og Byflagterne være fri for den mageløse Uleilighed at reise omkring paa Landet og gjøre Indkjøb. Det er ikke det Gnestte; Enhver, der kjender lidt til disse Forhold og kan huske nogle Aar tilbage, og som er rigtig bekendt med den uhyre Kamp og aabenbare Krigsperiode, som altid har været mellem By- og Landslagterne, vil vide, at det ikke vil vare længe, inden det bliver sagt til Byflagterne, hvis de overhovedet gjøre Indvendinger, at saasnart de faae det Slagtehus og de Bestemmelser, ere Landslagterne ødelagte, hvilken Forandring, hvilken lønnende Forretning vil det ikke blive for Kjøbstadslagterne, naar Landslagterne ere ryddede til Side, men, sjæes der saa til, en Ting skulle de aldrig frygte for: hvilke Foranstaltninger der saa blive truffe, bliver Kjøbet aldrig for dyrt. De kunne hver især være sikre paa, at, om der træffes nok saa kostbare Foranstaltninger, bliver Kjøbet dog aldrig for dyrt. Der er saadan en mageløs Fordel ved at slagte i Slagtehus, at, hvormange Omkostninger der end er forbundet med at opføre det og med at slagte der, ville de dog tjene ti Fald igjen paa mange andre Maader. Kjøbet vil ikke alene blive i samme Pris, men det vil end-

ogsaa blive billigere. Det er en Selvsølge, at naar Rogen tror, at det skal koste Kommunalbestyrelsen Banfælgigheder at faae et Slagtehus, tage de fejl. Nei, de behøve blot at heise denne Fane; Krig mellem Kjøbstadslagterne og Landslagterne, og saa faae de Slagtehuset; naar blot Opmærksomheden bliver henvendt paa, at Kjøbstadslagterne kunne blive en saa vigtig Konkurrence loit som Landslagterne, er det tilstrækkelig. Men derved kunne vi Andre ikke slaa os til Laals, vi kunne ikke hyde Landslagterne de Vilkaar, som dette Lovforslag vil hyde dem, og jeg maa derfor for mit Vedkommende blive ved den Mening, at den Del af Loven, jeg har stillet Forslag til, ikke behøves her, men har hjemme andetsteds. De øvrige Foranstaltninger, Lovforslaget indeholder, maa jeg absolut være imod, thi de ere af den Bestaffenhed, at jeg ikke kan indse, de bør vedtages.

Ordføreren (Tjensen): Af alle de Indvendinger, der ere gjorte, forekommer den ubilligste mig at være den, at det ved dette Lovforslag skulde være tilfaldet at komme Landslagterne tillids eller skade dem. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at det har været Gjensind for de omhyggeligste Overveielser og Bestræbelser ikke blot fra min Side, men ogsaa fra Udvalgets, at der i Lovforslaget blev truffet saadanne Bestemmelser, som sikre Indførelsen af Kjøb paa samme Maade som hidtil. Naar det ærede Medlem har henvist til et andet Lovforslag, hvori der fandtes Bestemmelser om, hvorledes Kjøb skulde undersøges, og i det Hele taget om, hvorledes der skulde forholde sig med det og med andre Levnetsmidler, saa har nu dette Forslag en meget sørgelig Historie i Nagsdagen. Det er gaaet frem og tilbage mellem Thingene, og Resultatet bliver vist, naar Lovforslaget engang igjen kommer tilbage hertil, overmaade ringe. Hvis vi derfor skulde træffe Samfundet, hvad enten det ærede Medlem nu taler om det store Samfund eller om de store Kommuner, som jeg ogsaa kalder Samfund, med, at der findes de fornødne Bestemmelser til Betryggelse for Befolkningen mod Ryddelsen af usundt Kjøb, da er det en Anvisning, som jeg frygter for, at de Færreste ville anse for [at være rigtig og gjøre Regning paa at faae honoreret. Det ærede Medlem taler om de Aftefter, der nu skulle forlanges af Landslagterne, for at de kunne sælge deres Kjøb. Jeg maa dertil bemærke, at det ærede Medlem dog vist erindrer, at der i den Lov, som han ny-